

съ навали дечурлига, го посрѣщатъ съ шумна радостъ. Трѣбва да видите, съ каква гордостъ носи черниятъ Мунджо хлѣбоветѣ, за да разберете, колко много щастие намира той чрезъ своята ваксаджийска работа! Какъвъ пламъкъ се разгаря въ голѣмитѣ му черни очи, когато срещу него се нахвърлятъ, като орлякъ грабливи птички, малкитѣ му сестричета и братчета и почнатъ лакомо да дърпатъ отъ ржцетѣ му топлия хлѣбъ!

За съжаление, не всички деца се запазватъ отъ лошото влияние на улицата. Нѣкои отъ тѣхъ бързатъ да прахосатъ спестенитѣ пари, научаватъ се да лъжатъ, да се биятъ и да скитатъ. Изоставятъ уроцитѣ си, преставатъ да слушатъ родителитѣ си и ставатъ престѣпници въ живота. Такива деца се нуждаятъ отъ нашето съчувствие и помощъ.

Между тия безнадзорни деца бѣше нѣкога малкиятъ Сандо отъ „Булина ливада“. Останалъ безъ баща и майка, той живѣеше при вуйчо си, който му бѣше далъ да пасе една коза. Но скоро остави козата и почна да скита изъ улицитѣ. Научи се да пуши и псува. Отначало събираше захвърленитѣ по земята фасове (угарки), а после се залови да печели като носачъ, за да си купува хубави цигари. Понеже ходѣше съ лоши другари, научи се да краде и да се бие. Излизаше въ 12 часа по обѣдъ и се прибираще въ 12 часа презъ но-